BIDRAGSNYTTE-VALG: Der ér kun 2, højst 3 partier:
1 de magthavende politikere på toppen af deres karriere,
2 de opkommende politikere med tiden og evnerne med sig,
3 de nytte(vælger)-løse politikere.
1ste parti tryner det 2det med 3dje!
Det er i vælgernes fælles interesse:
4 at de nytteløse politikere er få, og
5 at de magthavende er kvalificerede
→Og det ***sikrer*** bidragsnyttevalg:

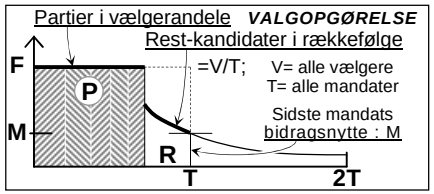

OPSTILLING: Enhver vælger kan stille op til valget. Det kræver blot nogle stillere som offentligt anbefaler én. Men de der har flest stillere bag sig, står øverst på stemmesedlen. Og den bliver lang, meget lang ... Og derfor er der 2 valgrunder!

1ste VALGRUNDE er for politiske entusiaster ... Runden sorterer flopkandidater fra! fordi kun få - så mange som der sidder i rådet/tinget, dvs: T - vinder og går videre til 2den valgrunde.

2den VALGRUNDE er selve valgkampen mellem udfordrerne der vandt 1ste valgrunde, og det gamle byråd: de ansvarlige. Så stemmesedlen har 2 lister (med ialt 2•T= 2•55= 110 kandidater i Kbh), og de der fik flest stemmer ved sidste valg, står øverst.
→Så vidt er der ***sikret*** 3 nye ting i vælgernes fælles interesse:
6 En fri og lige og offentlig opstillings-procedure.
7 Et skarpt fokus på de nye kandidater, som jo i 1ste valgrunde vil blive spurgt: *Hvad kan netop du gøre bedre end dine partikolleger der allerede sidder i byrådet?* – Og
8 En valgkamp udelukkende mellem kvalificerede kandidater.

VALGOPGØRELSE: **P**: Først deles byrådet i partier så fx 82.280 stemmer fra 20% af vælgerne i Kbh giver et parti 20% af byrådets 55 mandater, dvs: 55•20%= 11 pladser (og beregnet med forholdstallet, F: vælgere/F= 82280/7480= 11 pladser). ⮥

85	89	93	97	01	2005	3 PARTIER V 6 VALG I KØBENHAVN	
35	30	35	35	45	25%	af vælgerne stemte ikke på de valgte	
40	45	40	40	25	40%	stemte end ikke	
5	**5**	**5**	**5**	**5**	**5%**	**stemte på 40 af de 55 valgte ...**	☹
10	10	10	10	10	10%	stemte på 12 andre af de 55 valgte	☺
10	10	10	10	15	20%	stemte på de 3 jokere, Ritt, Pind..	😐

KUN 3 PARTIER: I 20 år har 75% (40) af politikerne i Kbh byråd repræsenteret 5% af vælgerne. Det gælder i de normale år: 85, 89, 93, 97; og det gælder i 2001 hvor der er 77.200 (30%) flere stemmer i urnerne end normalt fordi byråds- og folketingsvalg afholdes samme dag, 20/11; og i 2005 hvor Ritt Bjerregaard får 60.000 stemmer = 14 F^X mandater.

FOLKETINGSVALG: I 2001 fik 1000 kandidater 1.600.000 stemmer idet 4 grupper - a *10, 40, 100 & 850* kandidater - fik 400.000 stemmer; så i snit har *10* MF'ere 40.000 vælgere bag sig, *40* 10.000 og *100* 4.000; da F ≈ 22.500 vil M ligge på 7.500 og drive 125 MF'ere ud af dette ting. Hvert valg skifter ⅓ ud! Så folketingets erfaring er 3½→7 år idet selve erfaringen mest er hos de nye og gamle ministre = hos udøvende magt.

Sådan bliver der nemlig nogle pladser i byrådet til rest, fx fra sofavælgerne! **R**: Og så besættes restpartiet i rækkefølge så dén resterende kandidat der har flest kandidatstemmer, tages først.

NU vinder repræsentanter valg! For den spindoktor der vinder 20% af vælgerne og 11 P-pladser i Kbh's byråd på at opgejle 1 topkandidat som får stemmer til 11 P-pladser, hán taber valget til dén partileder der også vinder 20% af vælgerne, men på et team af kandidater som navnlig får egne kandidatstemmer! Teamet af kandidater vinder fordi det - foruden de 11 P-pladser - også vinder nogle R-pladser på 'teamets 12te, 13ende.. resterende kandidats egne kandidatstemmer' – som er langt højere end 'spindoktorens ditto'
→Og dermed er der ***sikret*** sund konkurrence i alles interesse:
9 Nu må partier opstille team af kandidater for at vinde blot 1 af restpartiets R-pladser ... *og bédre team for at vinde flere!* Dén bestræbelse angår kandidaternes vælgertække og vælgerprofil og vælgere; og sådan kom M - som vælgerne bag det sidste + billigst vundne + afgørende mandat i råd & ting - i fokus! hvilke kandidater, team og partier kán konkurrere på M? Og vinderne driver det marginale stemmetal M op – og ♣2 ud!
→Da ***sikrer*** M at 'mandatskab med vælgerkreds' - det álle valgte må bidrage en ligelig repræsentation - vitterlig målsættes til gavns.

FOLKETINGSVALG - AKKURAT - LIGESÅ!
OPSTILLING: Hele Danmark = én stor, udelt og fælles kreds!
2 VALGRUNDER: I 2den runde stemmer alle 4 mio vælgere på de samme 350 kandidater: 175 gamle MF'ere vs 175 udfordrere.
GRUNDLOVENS STEDLIGE MANDAT findes først éfter valget! ud fra de nye MF'eres lokale kandidatstemmer, graduerede if §31,3
Hermed er *forestillingen om opstillingskreds* hørt op: Stemmens stavnsbånd er løst, så íngen sikre valgte står over vælgerne. ⮥

KRYDSETS VRAGEBEFØJELSE ≈ VÆLGERNES MYNDIGHED
I sovjetunionen havde vælgerne kun én kandidat at stemme på. Til gengæld havde stemmesedlen 2 felter, dvs: Kún Njet ☒ var en reel beføjelse!

Sovjetski kandidatski:	Da	Njet
ИИ	☐	☐

Og folkeafstemningen ligeså: Den beslutter jo i sager som både regeringen og folketingets flertal står bag, så kún vragekrydset er en reel beføjelse.

Regeringens & ft's sag: 2den gang	Ja	Nej
	☐	☐

Men krydsets beføjelser ved personvalg? Tag en vælger! Tro mod demokrati og parti står valget om partiets kandidater; hans kreds får ca18 af folketingets 175 mandater, og partiet får ca **6** af de 18 & **60** af de 175 valgte. Da må et kryds ved 1 af kredsens 6 valgte *vrage* 5 og *vælge* 55, fordi kún 5 af de 60 som partiets kryds valgte, må tænke: Hvorfor fik jég ikke dét kryds? Men krydset ved partiet, det går ógså (via obskure regler) til én af de 6, så: Kredsen dikterer personvalget, og Partiet ☒ er et dobbeltbeføjet vragekryds der gør vragede til valgte ... dén gik ikke i en skønhedskonkurrence!

VRAGE VÆLGE	Kylle og Rylle og Pylle tabte i skønhed til Gylle — men vandt til tinget på stribe i Viborg og Randers og Ribe!

www.Extrapost.se ; Bo Neumann ; 2/10-2006

FOLKE-AVISER: Hvis valgkampen om M og det sidste mandat skal stå mellem kandidater med 2.500 vælgere bag sig til byrådet i Kbh eller 7.500 bag sig til folketinget - 10 gange flere end i dag! - må der danne sig en kvalificerende offentlighed. Altså må der udgives *folke-aviser:* kommunale (udliciterede til BT, Politiken..), husstands-omdelte aviser som er forum for *ytrings-ret.* Her kan de valgte føre offentlig + jævnlig + genkaldelig dialog, 1: med samtlige vælgere, 2: uden redaktørers vilkårlige rettelser, og 3: med selvvalgt overskrift, billeder, ill, petittekst.. oa tilføjelser – en tiltrængt demokratisering af debatten for i grundlovsåret 1953 havde en typisk by 3-4 aviser!
10 Folkeaviser og ytringsret må bestyres retfærdigt. Det kan *§31,3 grundlovs-mandatet* (se s 3) for som den mest tilvalgte MF'er af alle 175 står det stærkt stedligt – og retligt.

GRUNDLOVEN SKRIVER OM VALGMÅDEN, § 31 stk 2:
'.. regler for valgrettens udøvelse gives ved valgloven, der til ***sikring*** af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valgmåden≈systemet,'
11 Men hvad står der? Står der 'repræsentation af de forskellige anskuelser ved valget? via stemmerne? eller blandt vælgerne?' Dvs: Hvis ikke folketinget repræsenterer "de forskellige anskuelser blandt vælgerne" - dag for dag - så er valgloven ugyldig.
12 'Sikring af en ligelig repræsentation' ligelig ≠ proportional
Ligelig = 'med løbende gensidig hjælp' if 2kor 8,13 1907; så hér:
Ligelig = 'sandsynlig og - via fornuftig dialog! - rimeligt afstemt'
Fornuftig dialog, fordi: 'repræsentation af.. anskuelser'
Fornuftig dialog, fordi: '..tation af de forskellige anskuelser'
→Så valglovens grundlov er: Evig, fornuftig dialog mellem vælgere og valgte – som valgmåder blot må ***sikre***. Det demokratiske stokmål M er en sådan ***sikring***, men folkeaviser er mediet.

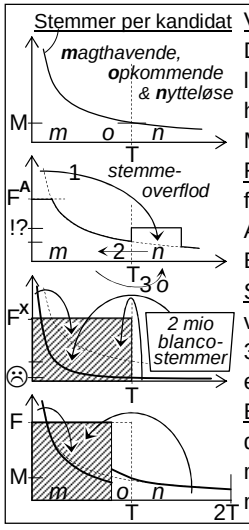

Valgmåden tv er uden stemmeoverførsler. Det betyder at et partis mandattal - frem eller tilbage - áltid går over M og kun stiger hvis *n*- bliver til *o*-politikere – *via vælgerne!* Men M's betydning er en sen erkendelse ...
For Andræs forholdstal skabte stemmeoverfloden! og dén opfylder 2 ønsker pr stemme: A: stemme *m* ind via vælgernes stemmer og B: stemme *o* ud via F^A's stemmeoverflod på *n*
Stemme-overførsels-valg - vores! - er sikre valg, via opstilling i kredse og partier. De valgte får 35% af vælgernes stemmer; 75% af de valgte er *n*-politikere. Tjek udviklingen: M → !? → ☹
Bidragsnytte-valg: F sikrer vælgere af topkandidater proportional repræsentation; F definerer mandatskab med parti efter vælgernes suveræ-nitet – uden såkaldte landsbytosser; F sikrer M.